

РЕШЕНИЕ

№ 7501

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7079** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба, наименувана „искане“, на „Харон Плюс“ ЕООД с управител И. Ц., чрез процесуалния си представител адв. М., срещу неоснователно бездействие на директора на РИОСВ – [населено място] по процедурата по преценка на допустимостта на инвестиционно намерение на дружеството за „Поставяне на съоръжение за кремиране на починали за собствени нужди“ в УПИ (поземлен имот) 68134.1388.2004, находящ се в [населено място], район „Н.“, [жк], депо „Н.“.

След излагане на фактическата обстановка, жалбоподателят посочва, че процедурата по преценка за допустимост на инвестиционното предложение по чл. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (НУРИОВОС) не е приключила и че единственият начин на защита е искане по чл. 128, ал. 1, т. 4, пр. 2 АПК. Посоченото в жалбата, според оспорвания, сочи безспорно за неоснователно бездействие от страна на директора на РИОСВ – [населено място], като по този начин процедурата не може да бъде приключена с Решение по т. 6 на чл. 2, ал. 1 НУРИОВОС – решение по О..

Ответникът - директорът на РИОСВ – [населено място], изразява становище за недопустимост на жалбата. Посочва, че непроизнасянето в срок на административния орган не следва да се счита за необосновано бездействие. Допълва, че видно от приложените по делото документи, съответните органи са уведомени от РИОСВ – [населено място] за подаденото инвестиционно намерение, като е изискано и тяхното становище. Извършеното е част от производството, предвидено в Закона за опазване

на околната среда (ЗООС) и приложимите наредби. Не е налице, според органа, конкретно установяване на твърдяното бездействие. Освен това, неизвършването на действия или бездействия от правен характер не попада в хипотезата на чл. 256 АПК. Допълва се, че предвид многото постъпили възражения и становища, изразяващи несъгласие за местоположението на инвестиционното предложение, след установяване на неговата категорична допустимост, ще бъде определена приложимата процедура по глава VI ЗООС в съответствие с действащата нормативна уредба. Моли съда жалбата да бъде оставена без разглеждане.

В съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Бозов, заявява, че не е налице твърдяното бездействие от административния орган. Посочва, че в район „Н.“ са постъпили множество възражения срещу изграждането на крематориума.

Представител на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

От оспорващото дружество „Харон Плюс“ ЕООД е подадено до директора на РИОСВ-С. уведомление за инвестиционно предложение, заведено с вх. № 18008/21.09.2021 г., за поставяне на съоръжение за кремиране на починали за собствени нужди в ПИ с идентификатор 68134.1388.2004 (л. 73). С писмо, изх. № 18008-8996/29.09.2021 г. ответникът отправил на основание чл. 4, ал. 2 НУРИОВОС до кмета на Столична община и район „Н.“, процесното инвестиционно предложение за обявяването му в 3-дневен срок на интернет страниците си и на общественодостъпно място.

С писмо, изх. № РДН21-ДИ05-832/1/21.10.2021 г. на кмета на район „Н.“ (л. 54 и сл.), наименовано становище-възражение, ответникът и кметът на Столична община са уведомени, че се възражава срещу инвестиционното предложение поради висок обществен интерес, обективиран с изричен писмен отказ на граждани, жители на[жк]за изграждане на крематориум на територията на квартала поради непосредствената му близост до жилищни сгради и поради допълнителното замърсяване на околната среда, до което ще доведе експлоатацията му. Към възражението са приложени подписка с 280 подписа и онлайн петиция, подписана от 130 граждани. От кореспонденция между отделните направления в СО и ответника се установява, че имотът, в който се предвижда да се постави съоръжението е частна държавна собственост и в този смисъл е достигнато до извод, че оспорващото дружество не се легитимира като възложител по см. на § 1, т. 20 от ДР на ЗООС. Освен това от становище на Н. /л. 35/ се установява, че съоръжението се предвижда да се разположи на 97 м. от съществуваща жилищна зона, предвид което е заключено, че изграждането му е нецелесъобразно. С писмо, изх. № 18008-2237/09.03.2022 г. на ответника, адресирано до главния архитект на Столична община, кмета на Столична община и кмета на район „Н.“, с копие до жалбоподателя и МОСВ, е поискано мотивирано становище от адресатите на писмото /сред които не е жалбоподателят, писмото е изпратено до него за сведение/ относно допустимостта на инвестиционното предложение. С писмо, постъпило в РИОСВ на 30.03.2022 г., заместник-кмет на СО е уведомил ответника за отрицателните становища, дадени от ОП „Гробищни паркове“ и Дирекция „Климат, енергия и въздух“ на Столична община. Аналогично становище е изразено от кмета на район „Н.“ с писмо от 01.04.2022 г., както и от главния архитект на Столична община.

С писмо на жалбоподателя, постъпило при ответника на 05.04.2022 г. са постъпили допълнително документи относно техническите характеристики на съоръжението. На 22.08.2022 г. жалбоподателят е поискал с писмо, подадено по електронен път, министърът на околната среда и водите да се произнесе по подаденото инвестиционно предложение, като това писмо е препратено на ответника. На 21.02.2023 г. от оспорващото дружество в РИОСВ е заведено с вх. № 18008-3626 искане директорът да се произнесе с решение по т. 6 от чл. 2, ал. 1 НУРИОВОС, а именно да вземе решение по О. по направеното инвестиционно предложение. Страните не спорят, че по искането няма произнасяне.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

След извършена проверка по допустимостта на жалбата, настоящият съдебен състав намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

В процесния случай страните не спорят, че директорът на РИОСВ-С. е сезиран с уведомление за инвестиционно предложение, заведено с вх. № 18008/21.09.2021 г. за поставяне на съоръжение на кремиране на починали за собствени нужди в ПИ с идентификатор 68134.1388.2004.

На първо място, съдът изяснява, че неизвършването на фактически действия, които административният орган (АО) е длъжен да извърши по силата на закон, по искане на заинтересовано лице, подлежи на обжалване в 14-дневен срок от подаване на искането, а бездействието на АО по задължение, произтичащо за него пряко от нормативен акт, може да се оспори безспорно. В случая, с оглед описаното по-горе, не е налице бездействие. От страна на АО е изискана информация от конкретни институции, необходима за определяне допустимостта на инвестиционното предложение спрямо действащите нормативни или административни актове (виж становища л. 35 - 44). Следва да бъде изяснено, че същността на О. се състои в оценяване на предполагаемите значителни въздействия върху околната среда на възможно най-ранен етап, до които може да доведе реализирането на дадено инвестиционно предложение за строителство, дейности и технологии. О. определя, описва и оценява по подходящ начин и според всеки конкретен случай преките и непреки въздействия върху човека, биологичното разнообразие и неговите елементи, включително флора и фауна, почви, води, въздух, климат и ландшафт, земни недра, материално и културно-историческо наследство, както и взаимодействието между тях. Оценката на въздействието върху околната среда е процедура със сложен фактически състав, като от страна на АО са предприети действия по неговото осъществяване.

Второ, дори и хипотетично да се приеме, че е налице бездействие, то следва да се посочи, че предмет на производството по чл. 256, ал. 1 АПК е твърдяно длъжимо се по силата на нормативен акт фактическо действие, което не е извършено от АО (поради което и търсената защита е да се преустанови това фактическо бездействие, като се осъди органът да извърши, длъжимо се по силата на нормативен акт фактическо действие). Следва да се има предвид, че защитата по чл. 256 АПК има за предмет фактически бездействия, които не са част от административни производства за издаване на административни актове. Бездействието на АО да издаде ИАА не е неизпълнение на фактическо действие, длъжимо по закон - чл. 256 и чл. 257 АПК. Релевантни за възникване на правото на оспорване са три факта – длъжимо по закон фактическо действие, което рефлектира в правната сфера на лицето, подадено до органа искане от това лице за неговото извършване и неизвършването на

фактическото действие. Целта на искането, с което е сезиран съдът по реда на чл. 256 и чл. 257, ал. 1 АПК, не е да провери законосъобразността на административен акт или отказ да се издаден акт, а да се установи със сила на пресъдено нещо, че в полза на ищеца срещу ответника – АО, съществува неудовлетворено притезание и да се осъди органът да изпълни дължимото фактическо действие. В производството по посочения по-горе ред, ищецът следва да докаже фактите, от които е възникнало задължението, а АО – да докаже, че тези факти не са се осъществили или че са настъпили правопосасяващи, правоотлагачи или правоизключващи задължението факти. АО посочва, че поради множеството възражения и становища, изразяващи несъгласие с местоположението на инвестиционното намерение (т.е правоотлагачи или правоизключващи задължението факти, л. 54 - 70), след установяване на неговата допустимост, ще бъде определена приложимата процедура по реда на глава VI ЗООС в съответствие с действащата нормативна уредба. Съгласно чл. 81, ал. 1 ЗООС, екологична оценка и оценка на въздействието върху околната среда се извършват на планове, програми и инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии или техни изменения или разширения, при чието осъществяване са възможни значителни въздействия върху околната среда, както следва: 1. екологична оценка се извършва на планове и програми, които са в процес на изготвяне и/или одобряване от централни и териториални органи на изпълнителната власт, органи на местното самоуправление и Народното събрание; 2. оценка на въздействието върху околната среда се извършва на инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложения № 1 и 2. Съгласно чл. 82, ал. 5 ЗООС оценката на инвестиционни предложения завършва с решение на компетентния орган по чл. 93, ал. 2 или 3 или чл. 94 – министъра на околната среда и водите или директора на съответната РИОСВ, което може да съдържа условия, мерки и ограничения, задължителни за възложителя. Влязлото в сила решение е задължително условие за одобряването/разрешаването на инвестиционното предложение по реда на специален закон. Органът по одобряването/разрешаването се съобразява с характера на решението, отчита поставените в него условия, мерки и ограничения, като решението е приложение, неразделна част от административния акт по одобряване/разрешаване, необходим за осъществяването на инвестиционното предложение. По силата на законовата делегация, разписана в разпоредбата на чл. 101, ал. 1 ЗООС, условията и редът за извършване на О. се определят с Наредбата за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, приета от Министерски съвет. Оценката на въздействието върху околната среда е процедура със сложен фактически състав, която се извършва в нормативно установена последователност, съгласно чл. 2, ал. 1 НУРИОВОС. Съгласно чл. 18 от наредбата компетентният орган взема решение по О. въз основа на: 1. доклада за О. и приложенията към него; 2. документацията и становищата, изискани и/или представени в хода на процедурата, в т.ч. допълнението по чл. 17, ал. 7 и допълнителните проучвания по чл. 17, ал. 8; 3. становища на други специализирани лица, органи, организации и структури, които имат предоставени компетенции с нормативен акт в областта на компоненти и фактори на околната среда, човешкото здраве и културно-историческото наследство; 4. резултатите от общественото обсъждане, в т.ч. становището на възложителя по чл. 17, ал. 5; 5. решението на В. при МОСВ или решението на Е. при съответната РИОСВ; 6. становището за одобряване или за неодобряване на доклада за безопасност и/или проекта на решение по чл. 122а,

ал. 8 ЗООС - в случаите по чл. 94, ал. 1, т. 9 ЗООС. Съгласно чл. 2, ал. 1 НУРИОВОС оценка на въздействието върху околната среда се извършва в следната последователност: 1. уведомяване на компетентните органи и засегнатото население; 2. преценяване на необходимостта от О.; 3. извършване на консултации; определяне на обхвата, съдържанието и формата на доклада за О.; 4. оценяване качеството на доклада за О.; 5. организиране на обществено обсъждане на доклада за О.; 6. вземане на решение по О.; 7. осъществяване на контрол по изпълнението на условията и мерките от решението по О. или решението за преценяване на необходимостта от О..

Във връзка с изложените правни разпоредби, съдът установява, че съдържание на притезанието – предмет на защита по чл. 256 и чл. 257, ал. 1 АПК – в него се включват само дължими по силата на закона фактически действия. Защитата не е дължима за волеизявления, т.е. за издаване на административен акт. Предпоставка за осъществяване на процесуалните възможности по чл. 256 и 257 АПК е наличието на такова административно правоотношение, при което да е налице защитимо от закона субективно право, което а може да бъде реализирано директно по силата на правна норма чрез съответстващото му действие от страна на административни органи, без да е необходимо издаване на ИАА. Съдът приема, че бездействието на административния орган да издаде индивидуален или общ АА не е неизпълнение на фактическо действие, дължимо пряко по закон.

Поради това, искането за прекратяване на претендираното бездействие следва да бъде отхвърлено като неоснователно, поради липса на фактическо бездействие от страна на сезирания орган.

Така мотивиран, Административен съд София – град, Второ административно отделение, 48 – ми състав, на основание чл. 256, ал.3, предл. последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Харон Плюс“ ЕООД с управител И. Ц. за прекратяване на неоснователно бездействие на директора на РИОСВ – [населено място] по процедурата по преценка на допустимостта на инвестиционно намерение на дружеството за „Поставяне на съоръжение за кремиране на починали за собствени нужди“ в УПИ (поземлен имот) 68134.1388.2004, находящ се в [населено място], район „Н.“,[жк], депо „Н.“.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: